

dec. 29, n. 9, & dec. 281, sub n. 20, *vers. quod maritus*. Ubi ampliatur etiam si maritus huic beneficio expressit cum juramento renuntiaverit, quod repetit, & exornat Jo. Carol. Antonell. *de tempor. legal. lib. 2, cap. 19, ex n. 15, ad 24. Rot. in Recanaten. separationis Thori* 26, Februarii 1625; Priorvano, nunc dec. 594, part. 4, tom. 3, recent. & coram Merlin. dec. 886, n. 6, & 7, & dec. 231, n. 1, & seq. & per totam part. 6, recent. ubi limitat quando uxor agens ad dotem, & ipsa pauper existit, & quando maritus uxori ob sævitiā fuit ingratus, & in eadem causa dec. 742, n. 32, & seq. part. 4, tom. 3, recent. Niger. *de except. cap. 8, §. 31, n. 47, & 50, & de execut. rei judicat. cap. 14, §. 8, n. 7, Donad. de renunciat. cap. 23, n. 9, & 25, ubi quod huic beneficio renunciari nequeat, Gratian. discept. 120, n. 78, ubi limitat in putativo, & discept. 406, n. 7, ubi limitat in marito qui sua culpa incidit in paupertatem, Leoncill. *de privileg. pauper. 20, n. 4, & privileg. 240, n. 1, & seq. ubi ampliatur & restringit*, Giurb. dec. 43, n. 4, & 8, ubi idem repetit Rub. *ad dec. 16, n. 44, & seq. part. 9, tom. 1, recent. ubi quod maritus spolietur tali privilegio si malè se gessit erga uxorem, aut ejus bona Larr. dec. 66, num. 27, Mastrill. dec. 93, per tot. Hieron. Nicol. *in suis lucubrat. lib. 4, tit. 6, nu. 357, fol. 404, tom. 1, Antonin. de Amat. resol. 55, n. 1, seq. ac per totam latè Cigal. de act. §. 28, nu. 63, 64, & 65, fol. 161, ubi limitat quando dos restituatur extraneo, & quando ob ejus inopiam constante matrimonio convenitur ad dotis restitutionem, Baldax. de Angel. *ad Gizzarel. dec. 50, n. 6, Thomas de Tut. & Curat. tit. 19, sub n. 644, vers. & maritum*, ubi quod fruatur hoc beneficio, non obstante jurata renunciacione, Olea *de cess. jur. tit. 6, quest. 11, sub n. 42, vers. qui asserit maritum*. Arias de Mes. *variis. resol. lib. 2, cap. 37, sub n. 8, vers. quia cum is, & lib. 3, c. 22, sub n. 13, vers. neque beneficium deducto ne egeat*, non competat marito putativo, Ciarlin. *controvers. 139, n. 26, ubi quod maritus non gaudeat privilegio ne conveniatur, quando uxor sua dote indiget, ut se alat: Prædicta autem conclusio applicabilis non videtur, quando uxor propter viri inopiam agit ad asscuracionem dotis; dum enim maritus ex fructibus ejusdem dotis alimenta consequitur. Ideo non indiget præservativa Juris deducto ne egeat, ut post alios animadvertunt Fontanell. *de pact. nupt. claus. 7, glos. 2, part. 3, n. 68, tom. 2. Rot. dicta dec. 742, n. 36, & 37, part. 4, tom. 3, recent. Auctor. cap. 37, §. 2.*****

At si uxor, seu vidua per cessionem titulo oneroso Jus repetendi dotes * in extraneum transulerit, tunc nec maritus, minusve ejus hæredes cessionario agenti ad restitutionem dotis opponere possunt beneficium seu exceptionem deducto ne egeat, Mastril. dec. 93, *in fine. Cutel. de donat. tract. 1, discurs. 2, part. 10, num. 70, & seq. Olea de cess. jur. tit. 6, quest. 11, num. 43, & seq. Sicuti è contra hæredes mariti, aut aliter de eo causam habentes in solidum conveniuntur, nec ipsis competit privilegium deducto ne egeat ad tradita per Donad. *de renunciat. cap. 23, nu. 7, & seq. utrùm verò, & quando vidua, ejus filii aut hæredes tam a promissione dotis, quàm ab hæredibus viri interusura dotis præterdere valeat dixi ad cap. 51, & eandem materiam pluribus exornat Auctor hic à num. 2, & per totum.**

Marito vergente ad inopiam si illius uxor pro dotis asscuracione assignationem bonorum mariti obtinuit, cumque aliis creditoribus anterior præxisteret, quaritur an creditores ipsi desiqui-

mulier offerentes * bona eidem assignata consequi debeant, pro affirmativa faciunt notata per Doctores in *leg. si constante 25, ff. solut. matrimon.* ubi etiam Barbof. *num. 62, & 63, pro indubitato habet, si dos in pecunia constituta appareat. Gaspar Antonin. Thesaur. ad dec. 207, ejus genitoris in fine Fachin. controvers. jur. 100, §. ego verò lib. 3.*

Cæterum plures alii in contrariam transferunt opinionem, quod nimirum adversus mulierem * prædicto in casu posterioribus creditoribus Jus offerendi non competat per textum in *leg. ubi adhuc 29, ff. de jure dot. inter quos Gail. practicar. observat. 92, sub num. 6, vers. Præterea lib. 2. Franch. dec. 54, num. 1, & 5. Olasc. dec. 135, num. 9, 12, & 13. Capyc. Galeott. controvers. 65, num. 14, centur. 2, Joan. Francisc. Andreol. controvers. 12, num. 17, & 18. Fontanell. de pact. nupt. claus. 7, glos. 2, part. 3, num. 51, tom. 2. Mangil. *de subhast. quest. 57, numer. 20. Merlin. de pignor. & hypothec. lib. 3, quest. 73, nu. 42, cum infinitis apud Donad. de renunciat. cap. 21, num. 43. A Colf. de privileg. creditor. regul. 3, limitat. 1. num. 23. Antonin. de Marin. resolution. 219, num. 15, & 16, lib. 1, cum infinitis apud Giurb. dec. 16, num. 12, & sequent. Ubi duo isti Auctores limitant quoties asscuratio in mobilibus consisteret, aut mulier bona sibi assignata pro asscuracione distrahere contendere.**

Alii consulunt secundo creditori quod curet bona mariti debitoris * vendi ac subhastari, ad effectum ut primò satisfiat mulier de sua dote, & de residuo posteriori creditori. Gratian. *disceptat. forens. 941, num. 3, & seq. Joan. Francisc. Andreol. controvers. 12, num. 19, cum adductis per Mangil. de subhastat. dicta quest. 57, num. 21.*

Verumtamen oblatio facta à posteriore verbalis non suffragatur, ex quo oblationem * effectivam cum deposito jus offerendi prærequirit, dixi *allegat. 22, n. 21, fol. 399, lib. 1. Merlin. de pignor. & hypothec. lib. 4, quest. 83, num. 2, 18, cum seq. & à num. 80, & ad materiam vide Joan. Franc. Andr. *in collect. post 5, volum. controvers. in vers. Jus offerendi.**

Prosequendo materiam Auctor hic num. 27, & 42, inquit an vidua ejus dotes implicatura interesse dotis non restituta consequi valeat ex eo solum, * quod hiscæ temporibus adsint semper occasiones emendi census, annuos redditus, aut alias acquisitiones faciendi, & istam probationem præsumptivam lucrandi ex implicacione dotalium non admittit, & copiosè per ipsum adductis accedunt Zucchar. *decif. 21, numero 6, & 7, ubi ampliatur etiam Civitate mercantili, Rot. apud Fenson. dec. 83, vers. neque in hoc casu: & apud Merlin. de pignor. & hypothec. dec. 29, num. 7, Pen. dec. 612, num. 4, & 7. Thomas de Tut. & Curat. tit. 18, num. 248, fol. 183, & nu. 256, fol. 284, & num. 278, fol. 276. Hodiern. ad Surd. dec. 240, num. 31, ac 32, & controver. 17, n. 30. Cyriac. controvers. 163, n. 19, & controver. 540, n. 39.*

Sed contrariam opinionem quicquid sit in Romana Curia * propter illius Rotæ auctoritatem prævalere ac in praxi inductam comprobant cumalati per nos *allegat. 51, nu. 26, & allegat. 52, n. 32, leg. 2, ac allegat. 107, n. 34, lib. 3, Thomas de Tut. & Curat. tit. 18, num. 256, ac sub num. 298, versic. nisi in loco probaretur frequens occasio implicandi ad lucrum, aut ac-*

Observationum de Alimentis. Caput L. 91

quisitiones pecuniarum, & sub n. 292, *vers. ubi extant commoditates censuum.* A Pont. de potest. Proreg. tit. 4, §. 5, ex nu. 68, & §. 6, nu. 64, ubi quod resolutio in curia Romana habeat difficultatem, secus autem in Regno, Scipio Theodor. *allegat. 40, nu. 30, ubi quod interesse lucri cessantis ex mora debitoris passim reficiatur de stylo Sacri Concilii absque alia probatione, eo quod semper sunt occasiones emptio num ad rationem septem vel octo in Civitate, & Regno Neapolis, Carleval. de judic. lib. 1, tit. 3, disput. 8, sect. 6, n. 97, tom. 2, ubi hanc opinionem ab ipso viriliter impugnant admittit, quando præter frequentiam constituentium annuos census & venditium proprietates frugiferas, concurrat etiam solum præterdendis interesse concocandi pecunias in similibus acquisitionibus, Staiban. de interest. quest. 12, num. 28, & 29, lib. 1, & huic sententia quoad pecunias peculiare adhæret Seraph. dec. 186, numer. 6, Rot. dec. 568, num. 3, part. 1, divers. & plures alias, ut ipsa testatur apud Fenson. *ad statut. urb. dicta dec. 83, §. neque ibi, & quicquid alias fuerit dictum Mastril. dec. 29, num. 5, & dec. 61, num. 23, & seq. ubi extendit quoque ad hæredes mulieris, & dec. 143, num. 10, & per totam latè Gait. de credit. cap. 2, tit. 7, quest. 2, ex nu. 1756, usque ad 1766, Fachin. controvers. jur. lib. 3, cap. 102, ubi extendit conclusionem ad donationem propter nuptias, Menoch. *conf. 7, num. 16, ubi de consuetudine regionis Pedemontanæ Manent. de contract. Lucell. quest. 1, part. 15, nu. 43, Cyriac. dicta controvers. 540, num. 37, tametsi ab hac opinione ex fundamento admodum levi recedat, & facit Gratian. disceptat. 931, nu. 8. Antonin. de Amat. resol. 49, num. 90, ubi plures refert, ex quibus tamen perpauci hoc asserunt, Leotard. de usur. quest. 30, sub num. 56, vers. Quibus consentit, & quest. 74, sub numer. 53, vers. Quæ dicitur, Mart. Medic. dec. Senen. 14, num. 13, ubi quod longè magis defunt qui possint dare pecunias ad interesse, quàm qui velint accipere, & num. 29, ubi pulchrè admonet parum interesse, quod Rota Romana mutaverit opinionem dum extra illam constans remanserit, Larr. dec. 37, num. 28.***

CAPUT L. SUMMARIUM.

- 1 *Marius ob dote sibi non solutam interesse consequitur; Non consequitur usuras quando dos erat solvenda ad omnem ipsius requisitionem num. 2. Sed contra num. 3. Dotis interesse non consequitur quando tempus, summa, & aestimatio dotis consentur in arbitrium tertii, nisi post declarationem num. 4. Declara ut num. 8. Sed contra num. 5. Interesse consequitur etiam dos consistat in pecunia num. 6. Fructus dotis consentur remisse quando data dilacione ad solvendum nihil de eis dixit num. 23. Declara ut nu. 24. Usuras dotalis legitime præterdit à debitore cesso intimata cessione num. 25.*
- 7 *Interesse dotis marito debitum taxatur juxta consuetudines aut statuta locorum; ob dilatam dotis solutionem ab initio in pactum deduci potest num. 22.*
- 9 *Mariti cessionarius non consequitur interesse dotis.*

Contrarium qui teneant num. 10.

11 *Interusura ex taciturnitate non consentur remissa; Amplia ut num. 12. Declara ut nu. 13. Per hæredes mariti consequi possunt num. 14. & num. 15. Quando debeantur jure actionis nu. 21.*

16 *Remissio alimentorum dotis facilius inducitur favore uxoris vel socii, quam extraneorum; Declara ut n. 17.*

18 *Fructus dotis per receptionem sortis quando consentur remissi. Et n. 19, & 20.*

M Aritus ob retardatam dotis solutionem licet ac omni jure fructus seu interesse consequitur, * nec quod percipit ex pignore in fortem excomputat, ut præter hic adductos, nu. 1, seq. & n. 51, animadvertunt Buratt. dec. 159, n. 2, cum ibi adductis per Ferentill. n. 13, & dec. 282, n. 13, & 16, Sperell. dec. 84, n. 1, Staiban. *de inter. lib. 2, tit. 3, numer. 1, & per totam quest. 1, Leotard. de usur. quest. 3, n. 7, & quest. 28, n. 2, & seq. & quest. 48, n. 24, & quest. 90, n. 54, & quest. 98, n. 5, & seq. Merlin. Pignatell. controvers. 28, ex n. 2, cent. 1, Leoncill. dec. Ferrar. 91, num. 3, ubi quod fructus dotis debeantur etiam ab eo qui dotare non tenebatur, & dec. 92, n. 4, Duran. dec. 448, num. 53, ubi quod maritus facit fructus pignoris suos ad ratam tamen dotis, Mart. Medic. *ad dec. Senen. examinata. 7, n. 26, & seq. & dec. 14, num. 1, & dec. 60, nu. 4, Hodiern. ad Surd. dec. 211, num. 2, & 3, ubi quod vir putativus fructus tantum suos faciat, quos re vera impendit in onera matrimonii, Rot. dec. 44, nu. 11, 14, & 15, part. 6, recent. Spad. *consil. 178, n. 1, & 2, lib. 3, Rot. in Bononia. dotis 18, Martii 1648, §. Unde cum dicti, coram Reverendissimo Dunozet.***

Verum si promittens dotem se obligaverit illam solvere ad omnem terminum; & simplicem requisitionem * mariti dubitatur, numquid ante requisitionem mariti debitor dotis in mora constitutus dicatur, & consequenter an ad fructus dotalis teneatur, in qua quidem questione non teneri debitorem dotis erga maritum ad dotis interusura dicendum videtur, ea ratione, quia dies incerta absque interpellatione non constituit in mora, l. dies incertus 74, ff. de condit. & demonstrat. Honded. *cons. 36, nu. 21, & 22, lib. 2. Rot. dec. 476, num. 2, & 3, part. 1, divers. & apud Zacch. de Camer. oblig. dec. 31, num. 8, Gratian. disceptat. 748, nu. 3, Ferentill. ad Buratt. dec. 159, num. 14, Leoncill. dec. Ferrar. 92, n. 4, *in fine.* Optimè Spad. *consil. 178, nu. 3, lib. 3. Verumtamen quod promissa dote ad omne beneplacitum, & requisitionem mariti statim quod sustinet onera matrimonii non præmissa interpellatione mora contrahatur & debeantur interusura, * quasi illa verba ad omnem petitionem, & voluntatem generi non faciant conditionem, minusve suspendant exactionem fructuum dotis, comprobant Ruin. *consil. 132, n. 2, lib. 1. Socin. *consil. 288, sub n. 29, versic. comprobatur hoc idem, lib. 2. Gratian. disceptat. forens. 143, n. 15, Ludov. *decif. Lucen. 21, n. 48, Claud. Bertazzol. ad *consil. crim. Bertazzol. *consil. 262, vers. ampliatur 1. Sperell. dec. 84, n. 13, Mart. Medic. *decif. Senen. 14, n. 43, Staiban. de inter. lib. 2, tit. 3, q. 1, n. 8.********

Collata dote constituenda circa tempus, summam, aut aestimationem in arbitrium tertii intra tempus * ante declarationem maritus alimenta dotis præterdere nequit, etiam si onera

matrimonii sustinuerit, Ludovis. dec. 573, num. 6, Mart. Medic. ad decis. Senen. examinat. 7, num. 50, Contrariam tamen opinionem, quod nimirum non secuta * declaratione intra tempus pendens arbitrii à die celebrati matrimonii fructus dotis debeantur ex professo comprobant, Natt. conf. 495, num. 2, Gratian. dicta discept. 143, num. 16, Ludovic. dicta decis. Lucen. 21, nu. 49, Staiban. de interest. lib. 2, tit. 3, quest. 1, num. 23, Sperell. dec. 84, num. 14, Giurb. decis. 72, num. 2, Rota in Bononien. dotis 18, Martii 1648, §. nec debitores in fine, coram Reverendissimo Dunozer. Hic tamen Author num. 35, admittit conclusionem solummodo in illis qui de jure nuptam alere obstringuntur. Ideo distinctionem seu limitationem hanc Authoris impugnat, Mart. Medic. ad decis. Senen. examinat. 7, num. 30, & sequent. Leotard. de usur. quest. 28, num. 13, & seq.

Dotis non solutæ marito deberi interesse quantumvis dos in pecunia * seu alia re non fructifera subjungit hic Auctor num. 10, & eandem conclusionem comprobant Sperell. dicta dec. 84, numer. 12, Staiban. de interest. lib. 2, tit. 3, sub num. 19, versic. Sed contra hanc distinctionem, Fontanell. de pact. nupt. claus. 6, gloss. 2, part. 7, à n. 12, ad 26, Buratt. dec. 287, n. 13. Unde contrarium malè sustinere contendit, Leotard. de usur. quest. 28, sub num. 33, vers. neque movet, & seq. ideo priorem sententiam amplectitur etiam, Leoncill. decis. Ferrar. 91, n. 5. Quod quidem interesse dotis non solutæ marito debitum certam à jure limitationem non habet, * sed juxta consuetudines, aut stptuta locorum taxari consuevit, ut præter hic adductos nu. 14, animadvertunt Caball. consil. 46, num. 5, lib. 1, Staiban. de interest. lib. 2, tit. 3, quest. 3, n. 26, ubi distinguit num. seq. inter maritum mercatorem, & non, Leoncill. dicta dec. 91, n. 4. Rota in Romana domus 22, Junii 1654, §. non obstat si forte, vers. Semper ille coram R. P. D. Melio, & in d. Bononien. dotis 18, Martii 1648, §. quo verò ad fructus coram Reverendissimo Dunozer. Ubi quod cessante statutaria dispositione fructus dotis debeantur ad rationem quinque pro centenario, eadem Rot. dec. 280, n. 19, & dec. 300, n. 11, part. 6, recent.

At si dos non quidem ratione temporis, aut valoris, sed ob illius substantiam illiquida præxisteret, utique hoc in casu non nisi secuta liquidatione, * non autem ante ipsam marito intersuria deberentur, Mart. Medic. ad decis. Senen. dicta examinat. 7, num. 59, vers. sed redeundo, & post Rotam dixi allegat. 86, num. 23, lib. 3, in quibus terminis non applicantur simpliciter tradita hic ab ipso Auctore num. 35, & per Staiban. de interest. lib. 2, tit. 3, quest. 1, num. 27. Si quidem ob illiquiditatem in substantia dotis nec alere obstrictus ad intersuria tenetur, nisi liquidata dote.

Crediti dotalis cessionarius ex jure per maritum sibi cesso consequi non potest interesse dotis retardatæ, si quidem privilegium * istud speciali favore concessum fuit, & ideo non transit in cessionarium, ex quo in ipso cessat ratio, ob quam lex marito concessit privilegium consistens in supportatione onerum matrimonii, latè Sard. conf. 269, num. 9, & seq. Leotard. de usur. quest. 29, num. 16, usque ad finem, ubi diversos casus considerat Merlin. de pignor. & hypothec. lib. 3, quest. 80, nu. 11, & prius quest. 51, n. 77, & seq. Staiban. de interest. lib. 2, tit. 3, quest. 1, n. 52, &

seq. & latè prosequitur Olea de cess. jur. tit. 6, quest. 2, ex n. 39, ad 46. A Cost. de privileg. credit. regul. 3, limit. 2, n. 48, & seq. Non desunt tamen * contrariam opinionem amplectentes nimirum quod etiam in cessionarium mariti jus exigendi usuras transeat, quorum aliquos recenset Auctor hic n. 36, Olea de cess. jur. tit. 6, quest. 2, n. 39. A Cost. de privil. credit. regul. 3, limit. 2, n. 49, Sperell. dec. 84, n. 15.

Ex taciturnitate, seu non petitione usurarum dotis, quando censeantur remissæ inquirunt Doctores, in quo quidem articulo plures distinguuntur * casus: nam si lapsus temporis decennium non attingat, ex negligentia exactionis interusuriorum remissa non censentur, ut subjungit post alios Auctor hic num. 36, Staiban. de interest. lib. 2, tit. 3, quest. 2, num. 3, Rot. dec. 80, n. 4, part. 2, recent. Mart. Medic. ad dec. Senen. examinat. 37, n. 6.

Lapsu autem decennio controvertunt Doctores, an maritus usuras dotis non exactas prætere posse in quo quidem articulo adhuc magis communiter recipitur, quod maritus interesse dotis interim decursum post decennium lapsum consequi valeat, ut post alios animadvertit Auctor hic sub n. 39, vers. contrariam tamen opinionem, & seq. Mart. Medic. decis. Senen. 60, n. 13, Staiban. de interest. lib. 2, tit. 3, quest. 2, n. 5, Buratt. dec. 159, n. 5, Sperell. d. dec. 84, n. 41.

Si tamen effluxerint triginta aut quadraginta anni, & maritus non petierit interesse dotis, tunc non potest ulterius illud consequi ex præsumptione remissionis, sive donationis ex lapsu tanti temporis inducta, Auctor hic num. 43, & 44, Staiban. jun. de interest. lib. 2, tit. 3, quest. 2, numer. 2, & 6, Mart. Medic. ad decis. Senen. examinat. 37, n. 21, & 22, Altograd. conf. 30, n. 7, & 27, lib. 1.

Superius dicta transeunt cum supposito supervenientia mariti: at si decesserit nec antea dum vixit dotis interesse petierit, maxima inter scribentes * adest contentio, an tunc fructus dotis ex non petitione censeantur remissi: circa quod relatis per Authorem hic num. 44, opinionibus hinc inde contrariis, sub nu. 47, vers. Tertio advero, istius questiti resolutionem judicis arbitrio, & prudentia remittendam concludit. Cæterum quod mortuo marito fructus dotis vivente marito non petiti ab illius hæredibus consequantur, præter congestos ab Auctore hic num. 44, & seq. admittunt Mart. Medic. ad decis. Senen. examinat. 37, num. 2, & latè prosequitur dec. 60, num. 4, & seq. Joan. Franc. Andreol. controv. 135, n. 37, Sperell. d. dec. 84, n. 40, ubi remissionem interesse defendit si concurrant decennalis taciturnitas, & quod maritus in ejus vita nunquam interesse dotis petierit, sed contrarium comprobat Staiban. de interest. lib. 2, tit. 3, quest. 2, à n. 9, ad 14, Altograd. conf. 30, n. 26, & 27, lib. 1.

Hactenus dicta militent ubi marito succedant extranei, supersitibus verò filiis * quod & in odium eorum censeantur ex non petitione facta per patrem in ejus vita remissi fructus dotales innuere videtur Auctor hic num. 45. Post. Viv. dec. 428, cui tamen contrarium sustinendo ad exclusionem remissionis fructuum dotis, Fontanell. de pact. nupt. claus. 6, gloss. 2, part. 6, nu. 33, Merlin. Pignatell. controv. 28, n. 9, cent. 1, Staiban. de interest. lib. 2, tit. 3, quest. 2, nu. 16, & 17, Mart. Medic. decis. Senen. 60, nu. 26, & seq. Altograd.

Altograd. conf. 30, in fine, lib. 1, Joan. Franc. Andr. controv. 135, nu. 36, Rot. in Bononien. dotis 18, Martii 1648, §. prout neque coram Reverendissimo Dunozer.

Animadvertendum ulterius sese offert, quod dotis alimentorum tacita remissio facilius inducatur uxoris, vel foceri, * quam extraneorum favore, Surd. conf. 290, n. 51, & seq. Peregrin. conf. 74, num. 10, lib. 3, Mart. Medic. dicta dec. 60, num. 26, Sperell. dicta dec. 84, num. 37, Altograd. conf. 30, num. 38, lib. 1, cum animadversione etiam quod superius dicta sibi locum * vindicant dissoluto matrimonio per mortem viri, secus vero si resolvatur per obitum uxoris, Valac. dicta consultat. 84, per totam, Staiban. de interest. lib. 2, tit. 3, quest. 2, num. 18, 19, & 20.

Recepta forte principali dotis dubium subnectit Auctor hic num. 48, num scilicet videatur remittere, atque ita donare maritus dotis interesse sibi debitum, quando in receptione capitalis quoad usuras nullam emittit protestationem, aut reservationem, * & concludit, quod per receptionem dotis fructus censeantur remissi, nisi ex conventionem deberentur, quam distinctionem pluribus exornat, Staiban. de interest. lib. 2, tit. 3, quest. 3, ex n. 4, Merlin. Pignatell. controv. 28, num. 10, & seq. cent. 1, Mart. Medic. ad dec. Senen. examinat. 8, num. 8, & seq. & dec. 16, num. 21, & seq. Altograd. conf. 30, numer. 3, & seq. lib. 1, Leotard. de usur. quest. 91, num. 14, & sub num. 15, vers. Ego qui, & seq. & num. 22, Donad. de renunciat. cap. 1, n. 77, & seq.

Nostrum tamen Authoris, & asselarum opinio non videtur admodum tuta, ex quo militat solummodo in usuris * odiosis, nonnisi ex stipulatu debitis, at in interusurio & fructibus dotis secus est, qui jure actionis petuntur. Unde facta solutione principalis super fructibus dotis non solutis competit actio, Rot. coram Pen. dec. 350, num. 4, & seq. duplicata apud Fenzon. ad statut. urb. dec. 82, & coram Ludovis. dec. 93, sub num. 2, vers. quia contrarium: & hanc partem mordicus defendit Joann. Franc. Andr. controv. 135, à n. 19, ad 31, ubi ejus opinionem à Rota Canonizatam supponit Leoncill. dec. 92, n. 9.

Verumtamen suppositum istud non subsistit, imò contrarium, * & sic per actionem dotis censeantur remissi fructus, uti ex officio judicis debiti pluries censuit Rot. coram Pui. dec. 93, num. 8, & 9, lib. 1, & dec. 259, num. 5, part. 4, divers. & dec. 383, num. 14, part. 5, recent. Aliam Rot. decis. recensent. Mantie. de iacit. & ambig. lib. 12, tit. 30, n. 37, in fine, Gratian. discept. 455, n. 26, & seq.

Jure autem actionis interusuria dotis debita dicuntur * quando super eis statuto cavetur, Rot. dicta dec. 259, num. 4, part. 4, divers. & dicta dec. 383, num. 15, part. 5, recent. Gratian. discept. 33, n. 14, & discept. 130, in fine, & discept. 244, n. 39, Joan. Franc. Andreol. controv. 135, nu. 31, Rot. coram Ludovis. dec. 93, numer. 3, duplicata dec. 80, part. 4, recent. Mart. Medic. ad dec. Senen. examinat. 8, n. 18, Merlin. Pignatell. de controv. 28, n. 22, cent. 1, Antonin. de Amat. resol. 43, n. 72, Leotard. de usur. quest. 91, sub n. 21, vers. si ex aliqua consuetudine.

Interesse ob dilatatam dotis solutionem ab initio in pactum deduci * posse post infinitos subjungit hic Auctor num. 51, quibus accedunt ali

plures cumlati per Sperell. dec. 84, num. 5, & per Leotard. de usur. quest. 28, nu. 41, & q. 86, n. 34, Staiban. de interest. lib. 2, tit. 3, quest. 1, n. 33. At si data dilazione * ad solvendum dotem de illius fructibus nil cautum appareat, Author in ea residet opinione, quod maritus illos donare intellexerit hic sub num. 52, vers. è contrario, & comprobant Mart. Medic. ad decis. Senen. examinat. 7, n. 44, & dec. 14, n. 44, Leotard. de usur. quest. 86, n. 33, Staiban. de interest. lib. 2, tit. 3, quest. 1, n. 49, Leoncill. decis. Ferrar. 92, n. 11. Secus verò si pendente dilazione concessa ad solvendum dotem expressè convenerit * de solvendis interim fructibus dotis, quam conventionem rejecta contraria opinione comprobant. Auctor hic n. 53, vers. Alii verò, Sperell. dec. 84, n. 35, Staiban. jun. de interest. lib. 2, tit. 3, q. 1, n. 49, Leotard. de usur. d. q. 86, sub n. 35, vers. Hoc enim casu.

A nomine debitoris in dotem cesso intimata cessione maritus * usuras dotales legitime præterdit, Leotard. de usur. q. 29, à n. 4, ad 12, & contrarium ex professo defendit, Olea de cess. jur. tit. 6, q. 2, n. 46, & seq.

CAPUT LI.

SUMMARIUM.

- 1 Vidua ab hæredibus mariti usuras dotis regulariter prætere nequit. Declara ut n. 2. Ab extraneo dotis promissore fructus prætere non potest nisi concurrant mora, & interpellatio num. 3. Contrarium qui teneant num. 4. Ab ascendente dotis debitore fructus prætere potest n. 5. Ob damnum emergens, vel lucrum cessans ex dilata restitutione dotis fructus consequitur n. 16.
- 6 Filii ab Ava materna dotis maternæ fructus consequi non possunt.
- 7 Dos quando succedat loco legitime, Et numero 8.
- 9 Puella ante matrimonium alenda est.
- 10 Alimenta debita filiabus æquiparantur fructibus legitime; filia jure actionis nimirum conditione ex statuto debentur n. 11.
- 12 Fructus non debentur pro legitima consistente in pecunia. Declara ut n. 13.
- 14 Usuræ à statuto legitime pro dote constitutæ in pactum deduci possunt; Et n. 15.

Viri ab hæredibus nec vidua, nec ab ea causam quomodolibet habentes interesse dotis non restituta etiam conventum consequi * regulariter possunt, Bald. in rubr. de usuris versic. Quarto quero; & in l. fin. nu. 10, Cod. de jur. dot. Canonice in C. salubriter extr. de usur. Afflic. dec. 284, num. 6, & seq. Rol. consil. 55, num. 1, & seq. lib. 2, Mantie. dec. 171, num. 4, Cavalier. dec. 292, num. 1, Rot. dec. 38, num. 1, part. 5, recent. Joann. Carol. Antonell. de tempor. legal. lib. 2, cap. 21, nu. 7, Antonin. de Amat. resolut. 49, num. 84, Caren. resolut. 114, num. 3, Pignat. ad statut. Ferrar. rubr. 107, num. 14, & seq. Leotard. de usur. quest. 30, nu. 39, ubi recenset contrarium tenentes, Mart. Medic. ad decis. Senen. examinat. 54, nu. 1, & seq. Joan. Baptista Antonell. consil. 79, num. 3, Leoncill. decis. Ferrar. 65, nu. 7, & dec. 92, num. 12, Rot. in Tiburtina Castri sancti Angeli 14, Februarii 1656, §. respectu verò,